

LLETRES L'ESTIU

LA BUIDOR

Així se'n va
un altre estiu més
ha plogut
l'aire d'ara és net
l'olor de la terra
s'hi sent

Torres de núvols
en l'horitzó
el gall canta
la seua cançó
ja ha arribat el missatger

Es podrien fer cinquanta cançons
i no ben bé explicar la llum de la tardor
podries parlar fins a caure mort
i no omplir mai un pam de buidor
la buidor

S'escolten sons
eteris distants
sons de la natura
veus d'éssers humans
mares i xicalla
cridant

Nosaltres junts
ho superarem
els clots d'incertesa
les trampes del temps
perquè som més forts
que no semblen

Es podrien fer cinquanta cançons
i no ben bé explicar la llum de la tardor
podries parlar fins a caure mort
i no omplir mai un pam de buidor
la buidor

CAROLINA DINS D'UN POU

Carolina és a dins d'un pou
la foscor i les ombres li cauen a sobre
com un vel tou

Ella mira cap a la llum
que només alguns dies arriba
i li permet de veure el fum

Dins d'ella crema una foguera
amb la flama minvant
la seua ànima es queda freda
cada nou instant

Nosaltres la mirem
sentint que no hi podem fer res
ens mosseguem les ungles
desitjant poder fer més

Carolina és a dins d'un pou
és la meua cosina d'estius
sense horaris ni obligacions

Quan tots dos érem arbres nous
amb passions que esclataven
com flors en les rames dels tendres cors

Ara la mire des de lluny
mentre allargue les mans
però les puntes dels meus dits
són barques naufragant

Voldries fer un crit
per despertar-la del malson
però ella només sent veus
que ja no són part d'aquest món

Si veus algú que estimes
intentant el salt mortal
ballant sobre la corda fluixa
Sense casc ni pal

Entén que cap camí es queda per trepitjar
que som poc més que fulles
que el vent fa arrossegar

Jt

Humilitat
hi ha qui la sent
més enllà del geni i el talent
ningú com james m'ho va deixar tan clar

Estima clara i transparent
és el millor que pot donar la gent
ningú com james m'ho va deixar tan clar

Altres idees s'encarreguen
de desfer i dividir el món
la música uneix gent de tota condició

Humanitat
amb tot el pes
assumint allò que només u és
ningú com james m'ho va deixar tan clar

Cantem cap a la redempció
encara que no hi hagi salvació
ningú com james m'ho va deixar tan clar

Altres idees que volien governar el món
han fracassat
la bona música és la font de la fraternitat

Altres idees que volien governar el món
han fracassat
la bona música és la font de la fraternitat

D'ella bevem tots els que som
sensibles a la joia i el dolor
ningú com james m'ho va deixar tan clar

Foc i pluja esdevindran
i una cançó encara omplirà l'instant
ningú com james m'ho va deixar tan clar
ningú!

LA PALLA I EL GRA

"Oh what a night!" ella digué de sobte
flotàvem entre l'aigua i els estels
com astronautes
"This kind of thing
makes life worth living
when you're ready to be sharing
then you're bound to be receiving"

Potser l'esperit de Martin Luther King
s'ha apoderat de tot
potser som una fase superior
del cicle de reencarnació

El llibre de meravelles
diu que és un deure viure rodejat de coses belles
en això ella hi creu
i per això s'esforça
a sols conviure amb tot allò que en realitat importa

Resulta que després de tot
només som energia permanent
però és segur que contemplar tanta bellesa
afecta el pensament

I què hi faré així m'he criat
jo visc sempre amb un peu en el passat
tinc els records en la palma de la mà
i la voluntat d'aprendre
a separar la palla del gra

Resulta que després de tot
només som energia permanent
però és segur que contemplar tanta bellesa
afecta el pensament

I què hi faré així m'he criat
jo visc sempre amb un peu en el passat
tinc els records en la palma de la mà
i la voluntat d'aprendre
a separar la palla del gra
la palla del gra

LLAVOR VOLADORA

Les ones t'arrossegaren
sobre un mar blau i gentil
a una platja que aleshores
era un verger tranquil

Amb vent de llevant volares
cap a terres més endins
fins que un dia t'aturares
entre tarongers i pins

Les arrels són com les mares
busquen terra per instint
les teues allà s'hi clavaren
un impuls ben imprevist

Avui que t'has tornat ja flor
saps que vas ser llavor
d'un arbre lluny d'aquí
quan sents la nostàlgia del temps
quan mires i no entens
que hòsties fas ací

Tu vas viure la infantesa
talment com tothom la viu
ignorant que allò era la vida
que després només s'hi sobreviu

Però com que havies de créixer
ho vas fer sense remei
et va costar reconèixer
el ver color de la teua pell

Avui que t'has tornat ja flor

saps que vas ser llavor
d'un arbre lluny d'aquí
quan sents la nostàlgia del temps
quan mires i no entens
que hòsties fas ací

Avui que saps el teu destí
saps que vas ser llavor
d'un arbre lluny d'aquí
quan sents la nostàlgia del temps
quan mires i no entens
que hòsties fas ací

CIM

Cim
entre boires albirava el cim
pedres i cudols
omplien l'escalada cap al cim

Sé que em va temptar
vaig alenar
ja no recorde quan vaig començar
vaig tremolar
vaig arrapar
la dura roca per pujar al cim

Que em mirava tot desafiant
el foc de la joventut
m'empentava
segur i arrogant

Temps vaig escalar
amb el pit farcit
per la passió a punt de rebentar
quan vaig copsar
amb orgull ferit
que mai no arribes a pujar al cim

Tots els homes som esclaus
de les altures i els palaus
perseguint cims marxarem
fins al final dels temps

BAIXANT DEL CIM DE LES BOIRES

Baixant del cim de les boires
cap a la llum del bon matí
rere s'han quedat les fòbies
torne amb un raig a l'esperit

Vaig ser soldat en la batalla
vaig ser víctima i botxí
quan tothom soltava tralla
vaig trobar refugi dins de mi

Sonava música greu pertot arreu
les bales s'enlairaven en nom de déus
amb ulls de foc i peus de fang

El vent bufava fred com una destrat
ningú baixava del pedestal
així és com n'érem d'ignorants

Baixant del cim de les boires
no m'importa si fa sol o plou
sobre el caliu de les cendres
tornaré a començar de nou
tornaré a començar de nou
tornaré a començar de nou

ANGELET INNOCENT

Sobre la pell clara del pit
sobre les flors que es despullen al braç de la nit
sobre l'olor del llençol net
sobre les carícies que t'arreceren del fred
dorm angelet innocent

Sobre l'espai obert del cel
sobre paisatges sota núvols de cotó en pèl
sobre l'oceà blau i encerat
sobre la brisa que pentina l'herba del prat
dorm angelet innocent
somis i anhels
es fonen dolços a la teua boca com un caramel
nines de drap
fades i ossets de peluix ja t'admiren el somni daurat

EL QUE SÉ

Sé que ens estimem
més enllà dels plats que hem trencat

Sé que ens recolzem
fins i tot quan perdem el cap

Que hi ha llum a la fi de cada túnel
que la renúncia no entra als nostres plans
que sense dolor mai no hi ha guany
que això sona estrany

Que acabem surant
sobre les ones navegant

Sé que ens estimem
més enllà del que a voltes pot semblar
sé que ho recordem
per damunt del temps que va passant

Que arriba tots els anys la primavera
que fulles noves tornen a brotar
que sense estimar no es pot copsar
ni alimentar

Que acabem surant
sobre les ones navegant

FONT SERENA DE LA LLIBERTAT

Les nits escoltàvem entre el foc passes cansades passes de cristall
al matí miràvem la finestra
oh font llunyana de la llibertat

Pujava el foc en llargues flames
flames d'amor i d'ansietat
ens cremava la sang i ficàvem a les flames les pobres mans

Cantaven els obrers dalt dels andamis semblava un colomer el dia
blanc
venien plomes navegant lleugeres

oh font segura de la llibertat

Rebotava el pa a les paneres i cantava la claredat
com l'aigua del poal corrien
mans de la solidaritat

El dia era com un vers senzill el vent estava ple de davantals
enllestia la dona l'amanida
oh font senzilla de la llibertat

Com una parra prosperaven
els sentiments de dignitat
i la sang rebentava els cànters de popular seguretat

Dessota l'or multiplicat del dia
creixen himnes com apostolats
com homes com treballadors colzes
oh font augusta de la llibertat

Avançaven les hores
duien el pas lleuger i compassat
alegrement els saludaven
des dels ports i des dels terrats

Cantava el dia com un vers senzill
el recorria una aigua popular
flotaven illes de corbelles punys
oh font alegre de la llibertat

Desencaixades les finestres
els balcons volien cantar
oh llum clara i sense cadenes
dia del signe rescatat

Enamoradament enamorada
la vida que pujava com el pa
il·luminant els llits i l'alegria
oh font tranquil · la de la llibertat

Bastien edificis feien mobles
treballaven la fusta de la pau
les aloses covaven entre versos
oh font serena de la llibertat

POSSIBLE (MENT)

Quantes vides no ens perdem
imaginades un instant
sospirades el següent
en saber que no seran

La del viatger constant
lleuger com un diumenge clar
la de l'aventurer distant
la de l'incansable amant

Tot era possible(ment)
la vida havia d'arribar
hi hauria per cada moment
un paper que interpretar

El de pare exemplar
el de fill encaminat
el d'adversari en el joc
el de treballador honrat

El de ciutadà acceptat
membre de la societat
que acomplint cada paper
veu aquells somnis marxar